

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2009 r. — Freistaat Sachsen przeciwko Komisji**(Sprawa T-215/09)**

(2009/C 180/107)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Freistaat Sachsen (przedstawiciele: adwokaci U. Soltész i P. Melcher)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 marca 2009 r. [C (2009) 2010 wersja ostateczna] (NN 4/2009, ex N 361/2008 — Niemcy, port lotniczy Drezno) na podstawie art. 231 akapit pierwszy WE w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w niej, że wkład kapitałowy Niemiec udzielony na budowę i przedłużenie pasa startowego portu lotniczego w Dreźnie stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE i
- zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzję Komisji C (2009) 2010 wersja ostateczna z dnia 24 marca 2009 r. (NN 4/2009, ex N 361/2008 — Niemcy, port lotniczy Drezno), w której Komisja zatwierdziła jak środek zgodny ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) WE wkład na kapitał własny dokonany w celu budowy i przedłużenia pasa startowego portu lotniczego w Dreźnie. Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim zaklasyfikowała ona sporny środek jako pomoc państwa.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi w pierwszej kolejności, że poprzez zastosowanie przepisów o pomocy państwa do spornego środka Komisja narusza podział kompetencji określony w traktacie WE i zasadę kompetencji powierzonych zawartą w art. 5 akapit pierwszy WE. Publiczne finansowanie budowy infrastruktury, dostępnej swobodnie wszystkim potencjalnym użytkownikom na warunkach obiektywnych i niedyskryminujących, co do zasady nie wchodzi w zakres zastosowania przepisów o pomocy państwa jako ogólne działanie z zakresu polityki gospodarczej.

Drugi zarzut dotyczy zakwalifikowania Flughafen Dresden GmbH jako przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE w odniesieniu do zastąpienia starego pasa startowego przez nowy.

Ponadto skarżący podnosi, że Komisja nie uwzględniła, iż Flughafen Dresden GmbH jest państwową spółką służącą realizacji jednego celu (single purpose vehicle), posługującą się formą organizacyjną prawa prywatnego, wobec czego nie może być

uważana za beneficjenta pomocy w zakresie, w jakim państwo wyposaży ją w środki niezbędne do realizacji jej zadań.

W zarzucie czwartym skarżący podnosi, że wytyczne z 2005 r. ⁽¹⁾ naruszają pierwotne prawo wspólnotowe, ponieważ są niewłaściwie przedmiotowo i wewnętrznie sprzeczne, zważywszy na brak posiadania charakteru przedsiębiorstwa przez operatorów regionalnych portów lotniczych. Powinny one uzupełniać, a nie zastępować wytyczne z 1994 r. ⁽²⁾. Wytyczne z 2005 r. objęły też budowę portów lotniczych przepisami o pomocy państwa. Działalność ta we wcześniejszych nadal obowiązujących wytycznych z 1994 r. była wyraźnie wyłączona z zastosowania przepisów o pomocy państwa.

Posiłkowo skarżący podnosi w zarzucie piątym, że sporny środek spełnia wszystkie warunki określone w wyroku w sprawie Altmark Trans ⁽³⁾ i w końcu również z tego powodu nie stanowi pomocy państwa.

-
- ⁽¹⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe dotyczące finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych (Dz.U. 2005, C 312, s. 1).
  - ⁽²⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne Komisji z 1994 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu WE oraz art. 61 porozumienia EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa (Dz.U. 1994, C 350, s. 5).
  - ⁽³⁾ Wyrok Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, Rec. s. I-7747.

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2009 r. — Mitteldeutsche Flughafen i Flughafen Dresden przeciwko Komisji**(Sprawa T-217/09)**

(2009/C 180/108)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Mitteldeutsche Flughafen (Lipsk, Niemcy) i Flughafen Dresden GmbH (Drezno, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci: M. Núñez-Müller i M. le Bell)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 marca 2009 r. [C (2009) 2010 wersja ostateczna] (NN 4/2009, ex N 361/2008 — Niemcy, port lotniczy Drezno) na podstawie art. 231 akapit pierwszy WE w zakresie, w jakim Komisja zaklasyfikowała dofinansowanie remontu i przedłużenia pasa startowego portu lotniczego w Dreźnie jako pomoc państwa;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C (2009) 2010 wersja ostateczna z dnia 24 marca 2009 r. (NN 4/2009, ex N 361/2008) — Niemcy, port lotniczy Drezno, w której Komisja zatwierdziła jak środek zgodny ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) WE wkład na kapitał własny dokonany w celu budowy i przedłużenia pasa startowego portu lotniczego w Dreźnie. Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim zaklasyfikowała ona sporny środek jako pomoc państwa.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą w pierwszej kolejności, że poprzez zastosowanie przepisów o pomocy państwa do spornego środka Komisja narusza podział kompetencji i zasadę kompetencji powierzonych zawartą w art. 5 akapit pierwszy WE, ponieważ zgodnie z podziałem kompetencji we Wspólnocie nie jest ona właściwa do kontroli spornego środka. Kompetencje w zakresie planowania i odpowiedzialność za infrastrukturę portów lotniczych należą do pierwotnych kompetencji państw członkowskich UE.

Drugi zarzut dotyczy naruszenia art. 87 WE. Skarżące podnoszą, że w wytycznych z 1994 r. ⁽¹⁾ Komisja w sposób wyraźny zaprzeczyła stosowaniu przepisów wspólnotowych o pomocy państwa do działań dotyczących infrastruktury portów lotniczych. Wytyczne te nadal obowiązują, ponieważ ani nie naruszają prawa pierwotnego w jego wykładni dokonywanej przez sądy wspólnotowe, ani nie zostały skutecznie uchylone przez Komisję. Wytycznych z 1994 r. w szczególności nie uchylili wytyczne z 2005 r. ⁽²⁾. Posiłkowo skarżące podnoszą, że wytyczne z 2005 r. nie mają zastosowania.

W odniesieniu do spornego środka spółka Flughafen Dresden GmbH nie jest przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, lecz organem publicznym. Nie występuje tu ponadto przysporzenie w rozumieniu przepisów o pomocy państwa, gdyż zastosowane przez Komisję kryterium kapitałodawcy działającego na zasadach rynkowych nie ma zastosowania w przypadku obiektów infrastruktury portów lotniczych.

W zarzucie trzecim skarżące podnoszą, że należy stwierdzić nieważność decyzji we wspomnianym zakresie, ponieważ Komisja narusza istotne wymogi proceduralne, zasadę niedziałania prawa wstecz i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, a decyzja jest sprzeczna sama w sobie.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne Komisji z 1994 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu WE oraz art. 61 porozumienia EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa (Dz.U. 1994, C 350, s. 5).

⁽²⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe dotyczące finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych (Dz.U. 2005, C 312, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2009 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji oraz EPSO

(Sprawa T-218/09)

(2009/C 180/109)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich oraz Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności testów wejściowych, jak również ogłoszenia o konkursach otwartych opartych na zasadzie egzaminów celem utworzenia listy rezerwowej zatrudnienia EPSO/AST/91/09 asystent (AST3) w dziedzinie „Offset”;
- stwierdzenie nieważności testów wejściowych, jak również ogłoszenia o konkursach otwartych opartych na zasadzie egzaminów celem utworzenia listy rezerwowej zatrudnienia EPSO/AST/92/09 asystent (AST3) w dziedzinie „Prasa”.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zaskarżyła powyższe ogłoszenia o konkursie, ponieważ niektóre z egzaminów przewidzianych w tych ogłoszeniach musiały koniecznie odbyć się w języku niemieckim, angielskim lub francuskim.

Republika Włoska w uzasadnieniu swojej skargi podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie art. 290 WE, który przyznaje Radzie działającej na zasadzie jednomyślności, wyłączną kompetencję w zakresie stanowienia w dziedzinie systemu językowego aktów wspólnotowych. W tym względzie należy uściślić, że w niniejszym przypadku EPSO w praktyce zastąpiło Radę i narzuciło system językowy obu konkursów, poprzez ustanowienie obowiązkowo angielskiego, francuskiego i niemieckiego jako drugiego języka i języka, w jakim obowiązkowo odbywają się testy wejściowe dwóch egzaminów pisemnych na trzy oraz egzaminy ustne, przy wykluczeniu wszystkich innych języków państw członkowskich.

- naruszenie art. 12 WE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58 ⁽¹⁾ i art. 28 regulaminu pracowniczego urzędników. Republika Włoska utrzymuje w tym względzie, że wszystkie języki państw członkowskich mają rangę języków urzędowych i języków roboczych Unii. W rezultacie ogłoszenie o konkursie nie może arbitralnie ograniczać się do tylko trzech języków, jakie kandydaci mogą wybrać jako drugi